

Den 24. Februar 1908 indestod der i Banken af Sparekassens Midler:

	377,023 Kr. 63 Ø.
plus Renter til denne Dag	6,004 — 12 —
og mod Sikkerhed (101,052 Kr.)	104,812 — 65 —
plus Renter pr. 24. Februar 1908 . . .	1,886 — 62 —
	<hr/>
	489,727 Kr. 02 Ø.

Fradrages Sikkerheden i Panteobligationerne, bliver til Rest udækket Beløb:

388,675 Kr. 02 Ø.

Dersom „Fredericia Bank“ fortsætter, og den af sit aarlige Nettooverskud betaler af paa sin Skyld til Sparekassen (Fordeling i Forhold til Tilgodehavendet), vil Sparekassen tabe Renterne af Beløbet, men — om vel over en meget lang Aarrække — faa Kapitalen hjem.

Træder Banken i Likvidation, vil det paa dens Aktiver faldende Tab — der tidligere er opgivet til ca. 800,000 Kr. foruden de Renter, Banken maa udrede til private Indskydere — sikkert blive ikke saa lidt større og vil rimeligvis meget nærme sig 50 pCt. af Aktiverne.

Sparekassen vil derefter tabe ca. 194,000 Kr. foruden 14,000 Kr., hvorfor den har Aktier i „Fredericia Bank“.

Sparekassens Reservefond var pr. 31. Marts 1908 279,070 Kr. 35 Ø., dens „Fond til Imødegaaelse af Tab“ 15,000 Kr., i alt

294,070 Kr. 35 Ø.,

og den vil, selv om Banken likviderer, vedblive at være solvent og have til Rest af sine Reservefonds ca. 86,000 Kr.

Hvad enten Banken fortsættes, og Sparekassen faar hele sin Hovedstol hjem efterhaanden, eller Banken likviderer og dækker ca. 50 pCt., vil Sparekassen aarlig miste ca. 15,000 Kr. Renteindtægt af sit Tilgodehavende. — Denne Mindreindtægt vil formindskes noget ad Aare, efterhaanden som Banken afbetaler eller, i Tilfælde af Likvidation, betaler Dividende, men i begge Tilfælde kan Sparekassen ikke taale Nedgangen i Indtægterne. — Dens Nettooverskud var 1906—07 10,883 Kr. 05 Ø., 1907—08 5,398 Kr. 47 Ø. (gennemsnitlig de sidste 10 Aar 5,086 Kr. aarlig), der ere tillagte Reservefonden —, og selv om den fremtidig indskrænker Udgifterne i vel-dædige Ojemed (Sygehjælp, Skolehjælp, Diakonisser osv. aarlig ca. 2,500 —3,000 Kr.), hvilken Indskrænkning vil blive meget følelig for de paagældende Institutioner —, vil den dog aarlig blive nødsaget til at angribe sin Reservefond, der i Forhold til Kassens Størrelse er alt for lille, naar i Likvidationstilfælde Tabet ved Banken er afskrevet.

Det vil derfor sikkert være nødvendigt, at Sparekassens Stilling befæstes ved Tegning af en Garantifond eller paa anden Maade, idet en stor Del af Kassens Sparere allerede i længere Tid har vist Ængstelse og opsagt meget betydelige Beløb, mere end det dobbelte af Opsigelser under normale Forhold — og der endnu ikke har vist sig Tegn til, at Publikum beroliges.

Træder Banken i Likvidation, og Sparekassen forinden ved Tegning af Garantikapital eller paa anden Maade bliver bedre funderet, vil Kassen rimeligvis kunne drage nogle af Bankens Indskydere til sig.

Bankforbin-
delsen.

Da „Fredericia Bank“ den 1. Maj 1891 begynder for egen Regning, har den til gode hos sin Bankforbindelse Den danske Landmandsbank i København 380,000 Kr., hvilket Beløb dog i Løbet af Aaret svinder stærkt ind, fordi „Fredericia Bank“ anvender saa store Beløb til Udlaan.

Endnu til 1898 kan „Fredericia Bank“ dog klare sig uden væsentlig Bankkredit — til Tider har den endogsaa ikke saa faa Penge til gode —, men i Aarene derefter maa dens Bankforbindelse forstrække den med ret betydelige Beløb. Som det er gaaet „Fredericia Sparekasse“, saaledes er noget lignende Tilfældet med Landmandsbanken, den ser, at Banken udadtil gaar godt, at der udbetales gode Udbytter, og at der er Rift om Aktierne. Allerede i 1892—94 ønsker man i Fredericia at købe de 50,000 Kr. Aktier, som Landmandsbanken fik 1891, tilbage igen, og de sælges i disse Aar til pari.

Bankens Konto hos Landmandsbanken holder sig nogenlunde paa det samme Beløb, ca. 200,000 Kr., i Aarene 1898—1904, dog et enkelt Aar